

13.	P	Fatimska Mati Božja	Otoče	17.30	za strice in tete
14.	T	Justina, mučenka	Kamna Gorica	17.30	†† Marijo in Stanislava Erman
15.	S	Zofija, mučenka			maše v fari ne bo
16.	Č	Janez Nepomuk	Dobrava	17.30	† Franca Pavca
17.	P	Jošt, puščavnik <i>VABLJENI!</i>	K.Gorica Lesce	17.30 19.30	po namenu orglarski koncert Zale Peternel
18.	S	Janez I., papež	Dobrava	17.00	†† starše Kozjek
19.	N	BINKOŠTI	Kamna Gorica	8.00	†† iz družine Smrekar in Jožeta Varla
20.	P	MARIJA, MATI CERKVE	Otoče	17.30	za pozabljene duše
21.	T	Mehiški mučenci	Dobrava	17.30	† Boštjana Resmana
22.	S	Marjeta Kasijska, red.	Kamna Gorica	17.30	†† Jakoba in Ano Koselj
23.	Č	Socerb, mučenec	Dobrava Brezje	17.30	za zdravje večer slovenskih narodnih izročil
24.	P	MARIJA POMAGAJ	Brezje K. Gorica	10.00 17.30	maša ob 210. obletnici milostne podobe MARIJE POMAGAJ † Jožico Smrekar
25.	S	<i>VABLJENI!</i> Gregor VII., pp.	Kamna Gorica Dobrava	14.00 17.00	PRAZNOVANJE – PRIREDITEV ob ŽEGNANJSKI NEDELJI za farane
26.	N	NEDELJA SVETE TROJICE	Kamna Gorica Lesce	8.00 10.00	ŽEGNANJSKA NEDELJA † župnika Martina Kočevarja PRVO SVETO OBHAJILO

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

V letu 2024 mineva že 210 let, odkar je Leopold Layer poslikal kapelico v cerkvi sv. Vida na Brezjah in naslikal tudi milostno podobo Marije Pomagaj. Marija je s svojo materinsko navzočnostjo močno vplivala na zgodovino slovenskega naroda in na življenje slovenskega človeka. Zato se v letošnjem letu z veliko hvaležnostjo spominjamo te obletnice Ob 10h na praznik bo zahvalno mašo daroval škof msgr. Anton Jamnik, na predvečer pa vabljeni k večerni maši in procesiji z lučkami.

Župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj. El.

naslov: marko.avsenik@rc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 10. (od 12. 5. do 26. 5. 2024)

GOSPODOVA MATI IN GOSPODOVA DEKLA

Neki govornik je moral napraviti spominski govor kralju Filipu Makedonskemu. Takole je začel: »Mislim, da največ povem, če rečem, da si oče Aleksandra Velikega, ne pa, če opevam tvoje zmage v različnih vojnah.«

Tako tudi o Mariji največ povemo, če naglasimo, da je Božja mati, mati Kristusa, ki je pravi Bog in pravi človek, naš Stvarnik in Odrešenik. Marija je bila od vekomaj od Boga izbrana in določena za Božjo mater. V tej milosti je prejela in skozi vse življenje prejela vso potrebno Božjo pomoč. Ob še tako veliki osebni svetosti nikoli ne bi mogla postati Božja mati, če je Bog sam ne bi odbral za to edinstveno odliko. Danes ne bi o njej razmišljali in peli pesmi ne zidali cerkva in ne imeli največjih romarskih krajev njej na čast. Odranost za Božje materinstvo izražajo besede: »**Gospod je s teboj**,« ki jih je angel izrekel pred Marijino privolitvijo. Gospod je bil z Marijo že od vekomaj, že takrat, ko je bila Marija še v Božji zamisli... Vse Marijine odlike so bile naravnane na dar Božjega materinstva in na Marijin svoboden sprejem tega materinstva, na njen '**zgodi se**'. Vse prejšnje Marijino življenje je bilo priprava na njeno privolitev, da postane Božja mati. Marija je bila vedno na razpolago Bogu. V tej splošni pripravljenosti je bila že od začetka vključena tudi pripravljenost, da postane Božja mati, čeprav ji je bilo to poslanstvo še nepoznano.

Ker je Marija Božja mati, je bila deležna vseh drugih odlik: Bila je brez izvirnega greha in brez osebnih grehov, milosti polna, vedno devica in po smrti tudi s telesom vzeta v nebeško slavo. Zato z navdušenjem pojemo: »**Lepšega v nebesih ni, kakor si Marija ti; s soncem si oblečena, z zvezdami si kronana.**«

Legenda pripoveduje: Ko sta bila Adam in Eva izgnana iz raja, si je Eva izprosila od keruba, da sme od čudovitih cvetlic iz raja vzeti s seboj rožo, vrtnico, za spomin na čudoviti izgubljeni raj. Rožo je posadila. Postala je mati vseh drugih cvetlic na zemlji.

Marija je duhovna roža, spomin na izgubljeni raj. Tako jo imenuje tudi naša stara pesem **Lepa si, lepa si, roža Marija**. Bila je napovedana že v raj. »**Sovrašstvo bom naredil med teboj in ženo ter med tvojim in njenim zarodom**« (1 Mz 3,15).

Roža, vrtnica, je kraljica cvetlic, zato je primeren naziv za Marijo. Marija kot Roža skrivnostna presega vse stvari. Roža ima rada samotne kraje, npr. na obronku gozda; tam cvete nepoznana. Kadar jo vrtnar presadi, se hitro prilagodi novim razmeram in razveseljuje človeka.

Nazareška Roža skrivnostna je cvetela, ponižna in nepoznana, v tihi nazareški hiši, dokler je nebeški Vrtnar ni presadil v vrt Cerkve, ko je postala Božja mati in mati Cerkve.

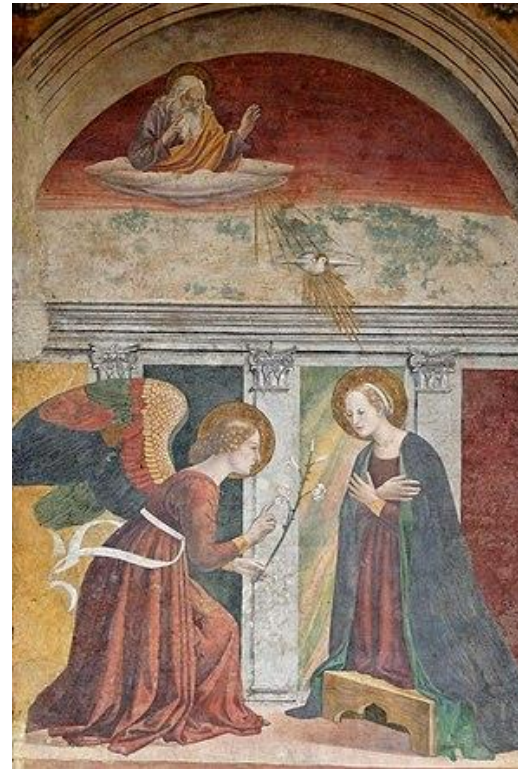
Joseph Ratzinger: BOG Z NAMI IN MED NAMI 1

»Po Svetem Duhu se je utelesil iz Marije Device in postal človek«

Nicejsko-carigrajska izpoved vere je kot vsi predlogi vere prve Cerkve v osnovi izpoved vere v troedinega Boga. V svoji vsebini je predvsem strinjanje z živim Bogom, našim Gospodom, v katerem naše življenje najde svoj izvor in h kateremu se spet vrača. Veroizpoved je izpoved vere v Boga. Vendar kaj pomeni, če rečemo, da je Bog živi Bog? To pomeni, da ta Bog ni sklep našega razmišljanja, ki bi ga z gotovostjo svoje pameti in razumevanja posredovali drugim. Če bi šlo samo za to, bi bil ta Bog samo človeška zamisel in vsak poskus, da bi se obrnili k njemu, bi bil lahko otipavanje, polno upanja in pričakovanja, vodilo pa bi v neznanu. Govoriti o živem Bogu pomeni: ta Bog se nam razodeva; iz svoje večnosti opazuje naš čas in vzpostavlja z nami odnos. Sam se je »določil« in tako se ima, nad nami in med nami, za našega Gospoda. To samorazodetje Boga – zaradi katerega ni naša misel, temveč naš Gospod – upravičeno oblikuje jedro veroizpovedi; izpoved vere v Božjo zgodovino sredi človeške zgodovine ne izhaja iz omejenosti veroizpovedi v Boga, temveč je njen bistveni pogoj. Zato je sprejemanje Jezusa Kristusa središče vseh naših izpovedi vere. »Po svetem Duhu se je utelesil iz Marije Device in postal človek.« Ko izgovarjamo ta stavek, pokleknejo, ker se na tem mestu pretrgajo nebesa, zagrinjalo, ki zakriva skritega Boga, skrivnost se nas nemudoma dotakne. **Ta oddaljeni Bog postane naš Bog, postane »Emanuel« – »Bog z nami«** (Mt 1,23). Največji mojstri cerkvene glasbe so dali temu stavku harmonijo, prek katere se neizrekljivo dotika naših ušes in našega srca. Takšne kompozicije so »eksegeza« (razlaga) skrivnosti, ki bolj kot vse razumske razlage prodrejo v globino. A ker je Beseda postala meso, moramo vedno poskusiti v človeške besede prevesti ustvarjalno Prabesedo, »ki je bila pri Bogu« in ki »je bila Bog« (Jn 1,1), da bi v besedah slišali Besedo.

1. Slovnica in vsebina v tem stavku veroizpovedi

Če najprej upoštevamo slovnično sestavo stavka, vidimo, da vsebuje štiri subjekte. Sveti Duh in Devica Marija sta izrecno imenovana. Vendar je v njem tudi »on«, v »se je utelesil«. Ta »on« je bil pred tem opisan s številnimi imeni: Kristus, edinorojeni Božji Sin,... pravi Bog od pravega Boga..., enega bistva z Očetom«. Tako je v ta »on« - in to neločljivo – vključen še »jaz«: Oče, s katerim si deli bistvo na način, da se lahko imenuje Bog od Boga. To pomeni, da je Bog prvi in resnični subjekt v stavku. Kako bi lahko po predhodnih razmišljanjih pričakovali kaj drugega! To je Bog v Trojici oseb, ki so eno: Oče, Sin in Sveti Duh. Dramatičnost tega stavka ni v tem, da ne pove nič o večnosti Božje biti, temveč, da je aktivni stavek, ki se – če pogledamo poglobljeno – izkaže za trpni stavek. Od tega aktivnega stavka, pri katerem, vsaka na svoj način, sodelujejo vse tri Božje osebe in kamor spada »ex Maria virgine«, je odvisna celota tega dramatičnega razvoja. Brez Marije se vstop Boga v zgodovino ne bi zgodil, ne bi

prejel tistega, kar je važno v veroizpovedi – da je Bog Bog z nami in ne samo Bog v sebi in za sebe. Tako žena, ki sama sebe imenuje »ponižna«, se pravi kakor žena brez imena (Lk 1,48) – Mussner izraz »ponižna« prevaja »nično, majhno, ubogo, nepomembno« - stoji v središču veroizpovedi vere v živega Boga, od koder je ne more nič odstraniti (sedaj ne bo več neopažena, anonimna deklica, marveč bo njeno ime postalo pomembno... za vse prihodnje rodove). Nujno je Marija del naše vere v živega in delujočega Boga. Beseda postane meso – v njej stopa k nam večni temelj smisla sveta. Nje ne gleda samo od zunaj, ampak v njej sam postane ustvarjalec. Da se je to lahko zgodilo, je moral imeti Devico, ki se mu je vsa dala na voljo, svoje telo, da postane kraj Božjega bivališča na svetu. Utelešenje je potrebovalo privolitev. Samo tako se zares uresniči združitev Logosa in mesa. Sv. Avgustin je glede tega zapisal: »Tisti, ki te je brez tebe ustvaril, te ni želel brez tebe rešiti.«

»Svet«, v katerega vstopa Sin, ni kjer koli in »meso«, ki ga privzame, ni kar koli; ta svet, to meso je človek, je odprto srce. Pismo Hebrejcem je iz psalmov razložilo potek učlovečenja kot resnični znotrajbožji dialog: »Telo si mi pripravil,« reče Sin Očetu (Heb 10,5). Vendar se ta priprava telesa zgodi tudi po Marijini besedi: »Žrtve in daritve nisi hotel, a telo si mi pripravil... Glej, prihajam, da izpolnim tvojo voljo« (prim. Heb 10,5-7; Ps 40, 6-8). Telo bo Sinu pripravljeno tako, da se Marija popolnoma podari Očetovi volji in svoje telo daruje za šotor Svetega Duha.

2. Svetopisemsko ozadje stavka

Da bi glavni stavek veroizpovedi dojeli v vsej njegovi globini, moramo iti nazaj h *Credū*, ki njegovemu izviru, Svetemu pismu. Pobljše gledano se veroizpoved tu predstavi kot sinteza treh velikih svetopisemskih pričevanj o učlovečenju Sina: Mt 1,18-25; Lk 1,26-28 in Jn 1,13sl. Ne da bi šli v podrobne razlage teh besedil, poskusimo zajeti nekaj iz njihovih lastnih in posebnih prispevkov za razumevanje Božjega učlovečenja. (se nadaljuje)